

NOTAT

Dato: 14. december 2012
Kontor: Almene boliger
Sagsnr.: 2012 - 2652
Sagsbeh.: lag, kal, nna, lhj, nho, eb
Dok id: 374617

Høringsnotat vedrørende Forslag til

Lov om ændring af lov om almene boliger m.v. og lov om leje af almene boliger (Fremrykket underretning om boligsocialt anviste lejere, midlertidig genhusning, for- enkling vedrørende skillevægsarbejder og udbetaling af ungdomsboligbidrag m.v.)

1. Indledning

Lovforslaget har i perioden den 23. november til den 5. december 2012 været i høring hos en række organisationer m.v., jf. nedenfor under pkt. 9. Udover nogle bemærkninger af mere teknisk karakter, som er indarbejdet i lovforslaget, er der fremsat forskellige indholdsmæssige bemærkninger, der gennemgås i det følgende.

Der er modtaget høringssvar fra følgende: Advokatrådet, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, BL, Danmarks Lejerforeninger, Dansk Ældreråd, Danske Regioner, Datatilsynet, Ejendomsforeningen Danmark, Forsikring og Pension, Husleje- og beboerklagenævnsforeningen, Institut for Menneskerettigheder, KL, Landsbyggefonden, Lejernes Landsorganisation, Lolland Kommune, Realkreditforeningen og Realkreditrådet.

Forsikring og Pension, Husleje- og beboerklagenævnsforeningen, Institut for Menneskerettigheder, Realkreditrådet, Realkreditforeningen og Advokatrådet har meddelt, at de ikke har bemærkninger til lovforslaget.

2. Generelle bemærkninger

Danske Ældreråd finder forslaget særdeles positivt.

3. Fremrykket underretning om boligsocialt anviste lejere

BL bemærker, at man hilser alle tiltag velkomne, som kan fastholde og understøtte de nuværende positive tendenser på området. Herudover finder BL det væsentligt at sikre en smidig og omkostnings-effektiv administration. BL finder det derfor væsentligt, at der ikke bør stilles krav om fremsendelse af en kopi af hvert enkelt påkrav, men at f.eks. en liste med oplysninger om navn, adresse, og restance kan være tilstrækkeligt. BL anfører videre, at rigtig mange lejere betaler deres restance, når de får den

første rykker, og at det bør fremgå af kommunens henvendelse til lejeren, at denne kan se bort fra henvendelsen, hvis restancen er betalt, eller der er indgået en afdragsordning. Endelig anføres, at boligorganisationerne med den foreslåede ikrafttrædelsesbestemmelse kun får kort tid til at få tilrettet it-systemerne til de nye krav.

Ejendomsforeningen Danmark, Danmarks Lejerforeninger og Lolland Kommune finder forslaget om almene boligorganisationers underretningspligt positivt.

Ejendomsforeningen Danmark bemærker dog, at forslaget bør følges op af en mulighed for kommunen til at foretage betaling af restancerne. Endelig anfører foreningen, at det vil være hensigtsmæssigt, hvis kommunerne får en initiativforpligtelse i de tilfælde, hvor private udlejere frivilligt giver meddelelse til kommunen om en lejer i restance.

Danmarks Lejerforeninger finder det ikke velbegrundet, at pligten til underretning kun skal gælde inden for det første år efter lejeforholdets begyndelse.

Datatilsynet forudsætter, at persondatalovens bestemmelser vil blive iagttaget i forbindelse med underretningspligten m.v.

Lolland Kommune anbefaler, at lovforslaget ikke kun skal gælde boligsocialt anviste lejere, men alle nye lejere. Forslaget begrundes med, at kommunen har udfordringer med et stort antal borgere, som forsømmer huslejeindbetalingerne.

Lejernes Landsorganisation kan ikke støtte forslaget, da det efter landsorganisationens opfattelse blandt andet indebærer, at lejeren i tilfælde af huslejerestance skal stå standret ved kommunen.

Kommentar:

Det bør tilstræbes, at ordningen bliver så omkostningseffektiv som muligt. Det vil derfor blive præciseret, at underretning af kommunen kan ske ved fremsendelse af samlet liste medoplysninger om navn, adresse og restance på alle de lejere, der er sendt påkrav til.

Det må forudsættes, at kommunerne af egen drift formulerer brevet til lejeren på en måde, så det står klart for lejeren, at har denne i mellemtiden betalt restancen, så kan lejeren se bort fra brevet, og at denne ikke behøver foretage sig yderligere.

Boligorganisationerne har allerede efter gældende regler behov for at kunne identificere boligsocialt anviste lejere i deres it-systemer. Det vurderes derfor, at boligorganisationerne med den foreslåede ikrafttræden af lovforslaget den 1. april 2013 har tid nok til at kunne indrette it-systemer m.v. til at kunne håndtere underretningspligten.

Kommunerne har allerede i dag en række muligheder for at hjælpe udsættelsestruede lejere. Disse foreslås p.t. suppleret med en mulighed for kommunen til at kunne yde midlertidig økonomisk hjælp til børnefamilier m.v., jf. lovforslag nr. L 85, som blev fremsat den 16. november 2012 af social- og integrationsministeren.

De fleste boligsocialt anviste lejere kommer ikke i restance, men gruppen er overrepræsenteret blandt de udsatte lejere. Blandt andet for at sætte fokus på, at anvisningen skaber det rigtige match mellem huslejen i den anviste bolig og den anviste lejers betalingsevne, foreslås det i et år efter anvisningen at gennemføre den særlige underretning om restancer i denne gruppe. Efter de gældende regler underrettes kommunen, når en almen udlejer sender en sag om lejerestance til fogedretten. Kommunen

underrettes endvidere, når sag om udsættelse af en almen eller privat lejer berammes i fogedretten. På den baggrund skønnes der ikke behov for at fremrykke underretningen for andre lejergrupper.

Det er udtrykkeligt anført i bemærkningerne til de foreslåede bestemmelser, at tilbuddet om at deltage i mødet i kommunen er et tilbud til lejeren, og at lejeren ikke er forpligtet til at deltage i mødet.

Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter er enig i, at persondatalovens regler skal respekteres i forbindelse med underretningen af kommunen..

Det præciseres i bemærkningerne til den foreslåede § 1, nr. 10, at kravet om fremsendelse af en kopi af påkravet til kommunen kan opfyldes ved, at boligorganisationen fremsender en samlet liste med oplysninger om navn, adresse og restance på alle de lejere, der er sendt påkrav til.

4. Indførelse af regler om midlertidig genhusning ved omfattende ombygninger af almene boliger

KL finder det hensigtsmæssigt, at boligorganisationernes praksis med midlertidig genhusning formaliseres.

KL bemærker dog, at der i enkelte større renoveringssager er behov for længere genhusning end 12 måneder.

KL ønsker endvidere en præcisering af, at der ligesom ved permanente genhusninger, er tale om genhusningsaftale mellem to parter og således ikke en kommunal anvisning, hvorfor misligholdelse af de genhusede lejeres kontraktmæssige forpligtelser påhviler den tidligere udlejer.

BL finder det positivt, at der nu lovfæstesregler om midlertidig genhusning, så lejernes rettigheder er sikret.

BL gør samtidigopmærksom på, at forslaget ikke omfatter situationer, hvor en kortere fraflytning er nødvendig på grund af en reparation af boligen, hvilket er en del af praksis for midlertidig genhusning.

BL peger endvidere på, at det i nogle situationer ikke er hensigtsmæssigt at flytte alle lejerens møbler for en kortere periode, og i andre tilfælde, f.eks. ved afrensning for skimmelsvamp, kan der være tale om, at lejerens indbo også skal afrenses. I sådanne tilfælde er det praktisk, at boligorganisationen har møbler, der kan stilles til rådighed for lejeren i genhusningsboligen. *BL* går ud fra, at en sådan situation kan rummes inden for forslaget.

Lejernes Landsorganisation støtter den foreslåede ændring, men ønsker det præciseret, at det er lejeren, der vælger mellem permanent eller midlertidig genhusning.

Lejernes Landsorganisation foreslår, at reglerne ændres, så lejeren ved ombygning ikke kan opsiges. Det bemærkes samtidig, at det bør sikres, at lejeren altid tilbydes en erstatningsbolig, uanset om ejendommen ombygges til en almen ældrebolig eller en almen ungdomsbolig.

Lejernes Landsorganisation kan ikke støtte forslaget om, at erstatningsboligen kan være beliggende uden for kommunen. Der henvises til, at selvom lejeren skal være indforstået hermed, vil det indebære, at lejeren i en række situationer presses til at flytte ud af kommunen, fordi udlejer vælger kun at tilbyde boliger i kommunen med så dårlig kvalitet og beliggenhed, at lejeren reelt ikke har et frit valg.

Lejernes Landsorganisation bemærker, at det bør sikres, at lejerens ret til at få dækket flytteudgifter også gælder, såfremt lejeren selv tilbyder at fremskaffe en bolig.

Kommentar

Efter forslaget kan der godt ske midlertidig genhusning i mere end 12 mdr. Den enkelte lejer er dog nødt til, at have sikkerhed for ikke at skulle bo midlertidigt et andet sted i urimelig lang tid, hvorfor det foreslås at give lejeren ret til permanent genhusning, hvis ombygningen forventes at vare mere end 12 måneder.

Ved permanent genhusning kan udlejeren og kommunen aftale, at kommunalbestyrelsen overtager udlejers forpligtelser til at genhuse. I den situation skal lejeren opsiges fra sin nuværende lejekontrakt og flytte permanent til en ny bolig med en ny lejekontrakt. Overtager kommunen forpligtelsen sker udlejningen i den nye bolig efter almindelige regler. Anviser kommunen lejeren en almen bolig efter den kommunale anvisningsret, garanterer kommunen for boligtagerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning, jf. lov om almene boliger § 59 stk. 1.

Efter forslaget kan udlejer og kommunen endvidere aftale, at kommunen overtager udlejers forpligtelser til at genhuse midlertidigt. Hvis kommunen i den forbindelse hjælper med at stille en lejlighed til rådighed for udlejer som midlertidig erstatningsbolig, indebærer det ikke, at kommunen garanterer for boligtagerens opfyldelse af kontraktmæssige forpligtelser over for boligorganisationen til at istandsætte boligen ved fraflytning, da lejeren i den situation fortsætter som lejer af den fraflyttede bolig og således ikke bliver lejer i erstatningsboligen.

I forhold til de situationer, hvor en kortere fraflytning er nødvendig på grund af reparationer af boligen el. lign., og hvor det kan være hensigtsmæssigt, at boligorganisationerne kan tilbyde midlertidig genhusning, herunder i særlige situationer som møblerede boliger, vurderes det, at sådanne situationer kan rummes indenfor forslaget.

Det indarbejdes i lovtæksten og i de tilhørende bemærkninger, at boligorganisationerne også kan tilbyde midlertidig genhusning, hvor lejemålet ikke kan opsiges som følge af ombygning, men hvor det af andre årsager er påkrævet at fraflytte lejemålet i en kortere periode.

Der er foretaget en afvejning af hensynet til den enkelte lejer overfor hensynet til de øvrige lejere, herunder hensynet til afdelingens økonomi m.v. Udlejeren og lejeren foreslås på den baggrund som udgangspunkt at skulle aftale enten permanent eller midlertidig genhusning. Kan parterne ikke blive enige, foreslås det, at udlejer kan beslutte, om genhusningen skal være midlertidig eller permanent.

Forslaget om, at udlejer ikke skal kunne opsige lejeren ved ombygning, vedrører udlejers opsigelsesadgang og falder derfor udenfor rammerne for lovforslaget.

For at skabe mulighed for en større fleksibilitet for udlejer foreslås det, at udlejer med lejeren samtykke skal kunne tilbyde lejeren en permanent erstatningsbolig uden for kommunen.

Boligorganisationen har en ubetinget genhusningsforpligtelse i alle tilfælde, hvor lejeren opsiges på grund af en ombygning af ejendommen. Det gælder således også i den situation, hvor ejendommen ombygges til almene ældreboliger eller almene ungdomsboliger.

Lejere, som selv skaffer sig midlertidigt husly, f.eks. ved at bo i sommerhus eller hos familie, foreslås også at få ret til at få dækket rimelige og dokumenterede udgifter dertil, f.eks. udgifter til flytningerne og opmagasinering, jf. lovforslagets bemærkninger.

5. Ændring af 2 pct.-reglen

BL er enige i den foreslåede smidiggørelse af reglen.

Danmarks Lejerforeninger kan tilslutte sig forslaget.

KL er positive overfor, at ældreboliger ikke tæller med i ledighedsstatistikken og dermed undtages fra 2 pct.-reglen.

Ejendomsforeningen Danmark er betænkelig ved den foreslåede lempelse af 2 pct.-reglen, så der kan gives tilsagn til nye almene familieboliger eller ungdomsboliger, uanset at andelen af ledige boliger, som medfører lejetab, i kommunen overstiger 2 pct. Ejendomsforeningen Danmark anfører, at selv om reglen er tænkt som en undtagelsesbestemmelse, der skal fortolkes snævert, er det Ejendomsforeningen Danmarks opfattelse, at det må sikres, at kommunernes adgang til at godkende nye almene boliger ikke medfører, at der bliver flere ledige boliger i de berørte lokalområder.

Lolland Kommune beklager, at der åbnes mulighed for dispensation til at fravige den nuværende 2 pct.-regel. Lolland Kommune anfører, at man kan forestille sig, at det bliver vanskeligt at administrere boligorganisationernes forventning om nybyggeri. Lolland Kommune kan godt tilslutte sig, at ældreboliger ikke tæller med i ledighedsstatistikken og dermed undtages fra 2 pct.-reglen.

Kommentar:

Det er som hidtil kommunalbestyrelsen, der træffer beslutning om at give tilsagn til nyt alment boligbyggeri, jf. almenboliglovens § 115. Det er således ikke boligorganisationernes forventning om nybyggeri, der danner grundlag for tildeling af tilsagn til almene boliger, men kommunens vurdering af situationen på det lokale boligmarked og behovet for nye almene boliger. Kommunalbestyrelsens fordeling af støtte til almene boliger skal fortsat ske på baggrund af en samlet vurdering af situationen på det lokale boligmarked og behovet for nyt støttet byggeri, jf. almenboliglovens § 104.

Ændringen af 2 pct.-reglen muliggør kommunalt tilsagn til nye almene familie- og ungdomsboliger, hvis særlige forhold taler herfor, selvom boligledigheden for disse boligtyper overstiger 2 pct. i kommunen. Der er dog krav om, at Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter underrettes om et sådant tilsagn. Underretningen skal, som det fremgår af lovforslaget, indeholde en opgørelse af boligledigheden i kommunen, oplysning om hvilke foranstaltninger kommunen har iværksat for at nedbringe boligledigheden samt oplysning om baggrunden for, at kommunalbestyrelsen har fundet det nødvendigt at give tilsagn til nyt alment byggeri. Herved sikres det, at kommunen har foretaget en grundig vurdering af situationen på det lokale boligmarked i forbindelse med tilsagnet.

Høringssvarene giver ikke anledning til ændringer i lovforslaget.

6. Ophævelse af kravet om kommunal godkendelse af skillevægsarbejder, som udføres efter den individuelle råderet

BL anfører, at der er tale om en betydelig forenkling, der vil gøre det nemmere for beboerne at tilpasse boligen til deres aktuelle behov.

7. Ændrede regler om afholdelse af tabet ved lejers manglende opfyldelse af deres forpligtelse til istandsættelse ved fraflytning og ved fraflyttede lejers manglende huslejebetaling

BL bemærker, at udgifter til lejetab mv. i forbindelse med fraflytning er steget meget i de senere år, og at forslaget om, at dispositionsfondene fremover skal finansiere lejetab derfor kan betyde, at nogle dispositionsfonde vil blive nødlidende. BL henstiller derfor, at den nuværende ordning bibeholdes,

eller at mulighederne for at henlægge til dispositionsfondene ændres, så disse i forbindelse med fx særligt store lejetab har en mulighed for at bidrage.

Landsbyggefonden peger ligeledes på de nye forpligtelser for boligorganisationernes dispositionsfonde, som forslaget vil medføre. Landsbyggefonden bemærker, at et antal dispositionsfonde allerede i kraft af særlig driftsstøtte til udsatte boligafdelinger er blevet forpligtet til selv at udrede væsentlige støttebeløb, og at der derfor kan være behov for styrkelse af indbetalingsgrundlaget til dispositionsfondene.

Lolland Kommune bemærker, at udlejningssituationen i kommunen er så presset, at samtlige af kommunens boligorganisationer er ramt på økonomien, og at kommunen savner præcisering af, om den enkelte afdeling fortsat vil kunne fritages for, at dispositionsfonden dækker lejetab og istandsættelsesomkostninger ved misligholdte lejemål.

Lejernes Landsorganisation kan ikke støtte den foreslåede ændring og foreslår, at udgifter for boligafdelingen, der skyldes fejl i administrationen dækkes af dispositionsfonden eller af arbejdskapitalen, og at det i den årlige beretning anføres, at der har været tale om dækning af denne art.

Danske Regioner bemærker, at det ikke fremgår klart, hvorledes de omhandlede tab skal dækkes i de afdelinger med almene ældreboliger, som regionerne ejer.

Kommentar:

Afdelingernes udgifter til tab på fraflytning har været stigende i de senere år, og udgør en stor byrde i visse afdelinger. Samtidigt er det boligorganisationen og ikke afdelingen, der administrerer udlejningen af boligerne. Ved at lade boligorganisationens dispositionsfond bære tabene opnåes bedre fordeling af den økonomiske belastning, som disse tab kan udgøre. Samtidig sikres en bedre sammenhæng mellem kompetence og økonomisk ansvar. Dispositionsfondene skal være i stand til at finansiere tabene.

Lovforslaget er på den baggrund rettet til, så dispositionsfondene kun skal refundere den del af udgifterne til tab, der ligger over et vist niveau. Samtidig styrkes dispositionsfondenes indtægter ved, at afdelingernes særlige bidrag til dispositionsfonden og beløbsgrænsen for, hvornår der skal henlægges til dispositionsfonden, hæves.

Efter den gældende almenboliglovs § 20, stk. 2, 2. pkt. kan kommunalbestyrelsen i særlige tilfælde godkende, at udgifter til lejetab ikke, eller kun delvis, dækkes af dispositionsfonden, hvis boligorganisationens økonomiske situation gør det nødvendigt. Denne bestemmelse opretholdes efter forslaget, så den også omfatter tab på fraflytning.

Det vil blive præciseret i bemærkningerne, at kommunalbestyrelsen kan godkende, at dispositionsfonden helt eller delvist ikke skal dække tab ved fraflytning.

Forslaget påfører ikke lejerne i den almene sektor yderligere økonomiske forpligtelser i forhold til kommunerne, der udøver den boligsociale anvisning. Der kan være store forskelle på, hvor meget tab ved fraflytning belaster de enkelte boligafdelinger i den enkelte boligorganisation. Samtidigt er det boligorganisationen og ikke afdelingen, der administrerer udlejningen af boligerne. Forslaget skal sikre en bedre sammenhæng mellem kompetence og økonomisk ansvar samt en bedre fordeling af den økonomiske belastning, som disse tab kan udgøre.

Almene ældreboliger, der ejes af regionerne, er indrettet særligt med henblik på at betjene personer med betydelig og varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne. Sådanne afdelinger er ikke ejet af en boligorganisation, og der er derfor heller ikke en dispositionsfond, som kan bære store tab på fra-

flytning i afdelingen. Tabene må derfor som efter de gældende regler dækkes over lejen. Det bemærkes, at likvide midler, som opstår ved udamorteringen af de oprindeligt støttede lån, og som opsamles i afdelingen skal hensættes på en særlig konto. Med ændringen af § 20, stk. 2, jf. forslaget § 1 nr. 2 og 3, skabes der hjemmel til, at sådanne likvide midler i en afdeling med regionalt ejede ældreboliger, også skal anvendes til dækning af tab på fraflytninger, frem for at udgiften skal dækkes gennem huslejebetalingen for de øvrige lejere.

8. Ændring af regler om kommunens og regionens forpligtelser til i visse situationer at yde et beløb til dækning af beboerindskud i almene ældreboliger

Danske Regioner finder, at de foreslåede regler om beboerindskud umiddelbart kan betragtes som en forenkling, men at de vil betyde, at det er endnu mindre sandsynligt, at regionerne fremover vil opføre almene ældreboliger, idet denne anbringelsesform vil blive endnu dyrere for de anbringende kommuner.

Danske Regioner forstår overgangsreglen i § 3, stk. 3, sådan, at den alene gælder for nuværende beboere i regionale almene ældreboliger.

Kommentar:

Efter forslaget vil det være kommunerne, der skal betale beboerindskud, uanset om genhusning sker i regionale almene ældreboliger eller i andre almene ældreboliger. Der forventes derfor ikke nogen påvirkning af den regionale byggeaktivitet.

Overgangsreglen vedrører alene beboerindskud, som før lovens ikrafttræden er betalt af regionerne.

Høringssvaret har ikke givet anledning til ændringer i lovforslaget.

9. Regulering af tilbagebetaling af støtte ved opløsning af støttede private andelsboligforeninger

Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation bemærker, at det er uklart, om der hæftes solidarisk eller pro rata.

Kommentar:

Af den foreslåede bestemmelse fremgår, at hæftelsen er solidarisk og personlig, men at der kun hæftes med et beløb svarende til den enkelte andelshavers andel af provenuet. Hermed menes, at der hæftes solidarisk for det samlede tilbagebetalingskrav, men at den enkelte andelshaver højst kan komme til at betale et beløb svarende til sin andel af provenuet. Da provenuet kan være (væsentligt) større end statens tilbagebetalingskrav, er der således ikke tale om en pro rata hæftelse. Der ses således ikke at være tvivl om hæftelsesformen. Der er i lovforslagets bemærkninger indsat en passus herom.

10. Forskellige småændringer og præciseringer

Lejernes Landsorganisation foreslår, at kommunalbestyrelsen årligt skal redegøre for situationen på det lokale boligmarked og behovet for nyt støttet boligbyggeri i kommunen, kommunens brug af anvisningsretten i de enkelte boligafdelinger, samt antallet og arten af tvister i beboerklagenævnene, eksempelvis fordelt på boligorganisationer. Forslaget er stillet med henvisning til ændringen af kommunalbestyrelsens oplysningspligt i § 104, stk. 2.

Kommentar:

Af almenboliglovens § 104, stk. 1, fremgår det, at kommunernes fordeling af støtte til almene boliger skal ske på baggrund af en samlet vurdering af situationen på det lokale boligmarked og behovet for nyt støttet byggeri i kommunen.

§ 104 stk. 2, omhandler ikke en oplysningspligt for kommunerne. Af bestemmelsen fremgår, at kommunen hvert år skal foretage en opgørelse af antallet af boliger, som er opført med offentlig støtte, og som medfører lejetab. Kommunen skal på baggrund af opgørelsen foretage en vurdering af årsagen til ledigheden og træffe foranstaltninger til at nedbringe denne. Lovforslaget indebærer, at ældreboliger udgår af opgørelsen, hvilket der også tages højde for i forbindelse med den foreslåede ændring af 2 pct.-reglen, § 115, stk. 7.

Kommunerne har ansvaret for at følge lovens bestemmelser, herunder at foretage de nævnte opgørelser af boligledigheden og vurdering af situationen på boligmarkedet. Men der er ikke tale om en oplysningspligt.

Kommunens brug af anvisningsretten i de enkelte boligafdelinger samt antallet og arten af tvister i beboerklagenævnene er emner, der indgår i den lovpligtige styringsdialog mellem kommunalbestyrelsen og boligorganisationen, jf. almenboliglovens § 164.

Lejernes Landsorganisation foreslår, at reglerne for udpegning af bestyrelsen i Center for Boligsocial Udvikling ændres, således at bestyrelsen udvides med et medlem fra Lejernes Landsorganisation. Forslaget er stillet med henvisning til ændringen af § 91 c, stk. 1, om finansiering af Center for Boligsocial Udvikling i perioden 2013-2016.

Kommentar:

Reglerne for sammensætning af bestyrelsen i Center for Boligsocial Udvikling fremgår af almenboliglovens § 172a, stk. 2. Bestyrelsen har 8 medlemmer, der udpeges af ministeren for by, bolig og landdistrikter. Ministeren udpeger formanden, 2 uafhængige sagkyndige og 1 medlem. Derudover udpeger ministeren de resterende 4 medlemmer efter indstilling fra Social- og Integrationsministeriet, KL, Boligselskabernes Landsforening og Landsbyggefonden.

Bestemmelsen om bestyrelsens sammensætning er fastsat i almenboligloven i forbindelse med etableringen af det boligsociale udviklingscenter i 2008 (L 155 i 2. samling, 2007-08). Lejernes Landsorganisation tilkendegav også dengang ønske om at få en repræsentant i bestyrelsen.

Der er ved størrelse og sammensætning af bestyrelsen lagt vægt på tre forhold: A) De centrale aktører, der står for organiseringen og udførelsen af programmer og indsatser i udsatte områder, skal være repræsenteret. B) Der er medlemmer af bestyrelsen, der har en faglig indsigt i boligsociale indsatser og faglige metoder. C) At bestyrelsen holdes i en størrelse, hvor den kan fungere effektivt.

Forslaget giver ikke anledning til ændringer.

11. Høring

Lovforslaget har været sendt i høring hos følgende:

Advokatrådet, Akademisk Arkitektforening, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, BAT-Kartellet, BL – Danmarks almene boliger, BOSAM, By og Bolig, Byfornyelsesrådet. Byggeriets Evaluerings Center, Byggeskadefonden, Byggesocietetet, Bygherreforeningen i Danmark, Danmarks Lejerforeninger, Dansk Byggeri, Danske arkitektvirksomheder, Danske

Handicaporganisationer, Danske Regioner, Danske Udlejere, Dansk Ældreråd, Dansk Flygtningehjælp, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Ejendomsforeningen Danmark, Finansrådet, Foreningen af Rådgivende Ingeniører FRI, Foreningen til fremskaffelse af boliger for ældre og enlige, Forsikring og Pension, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Håndværksrådet, Institut for Menneskerettigheder, Kommunekredit, KL, Landsbyggefonden, Landsforeningen Ældre Sagen, Lejernes Landsorganisation i Danmark, O. K. – fonden, Organisationen af Selvejende Institutioner, Realkreditforeningen, Realkreditrådet, Rådet for Socialt Udsatte, Statens Byggeforskningsinstitut, Ældremobiliseringen,